

Poem from "Bechadarav" בְּחִזְרָיו, trans. Yaakov David Shulman

The Clarity of The Land Of Israel

My heart yearns for the clarity of the land of Israel
For the faith of the land of Israel
For the holiness of the land of Israel
Where can I find the joy of the land of Israel
The inner calm of the land of Israel
The closeness to the Divine of the land of Israel
The truth of the land of Israel
The might and power of the land of Israel
The trust of the land of Israel
Have mercy, Hashem, have compassion
Compassionate and gracious God
Be merciful
Make it possible for me to come back to you totally
Bring me back to Your beautiful land
Make it possible for me to see the joy of Your people
To rejoice with Your heirs
Have compassion, have compassion
Compassionate Father
Have mercy, liberate, liberating God

Babylonian Talmud - Sanhedrin 24a	תלמוד בבלי - מסכת סנהדרין דף כד עמוד א
<p>R. Oshaia said: What is the meaning of the verse, And I took unto me the two staves; the one I called No'am [graciousness] and the other I called 'hoblim' [binders]? — 'No'am' refers to the scholars of Palestine, who treat each other graciously [man'imim] when engaged in halachic debates; 'hoblim', to the scholars of Babylon, who injure each other's feelings [mehablim] when discussing halachah. [It is written]: Then said he, These are the two anointed ones, etc. [This is preceded by:] And two olive trees by it. R. Isaac said: 'yizhar' designates the scholars of Palestine, who are affable to each other when engaged in halakhic debates, like olive oil [which is soothing]; [whilst] and two olive trees stand by it, symbolize the scholars of Babylon, who are as bitter to each other in halachic discussions as olive trees. " He hath made me to dwell in dark places like those that have been long dead." This, said R. Jeremiah, refers to the Babylonian Talmud.</p>	<p>אמר רבי אושעיא: מאי דכתיב (זכריה י"א) "ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים", נועם - אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שמנעימין זה לזה בהלכה. חובלים - אלו תלמידי חכמים שבבבל, שמחבלים זה לזה בהלכה. (זכריה ד') "ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצהר העמדים וגו' ושנים זיתים עליה". יצהר אמר רבי יצחק: אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית, ושנים זיתים עליה - אלו תלמידי חכמים שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה כזית. (זכריה ה') " ... (איכה ג') "במחשכים הושיבני כמתי עולם-" אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל.</p>

Tosefta - Pesachim 4: 13-14	תוספתא - פסחים פרק ד הלכה יג-יד
<p>On one occasion the fourteenth [of Nisan] fell on the Sabbath and they asked Hillel the Elder- Does the Passover override the Sabbath? He said to them: Have we then [only] one Passover during the year which overrides the Sabbath? Surely we have more than three hundred Passovers during the year which override the Sabbath! The entire court objected. He said to them: The <i>Tamid</i> is a communal sacrifice and the Passover is a communal sacrifice, just as the communal sacrifice of the <i>Tamid</i> overrides the Sabbath so too the communal sacrifice of Passover should override the Sabbath! In addition- 'In its appointed time' is stated in connection with the Passover, and 'In its appointed time' is stated in connection with the <i>Tamid</i>; just as 'Its appointed time' which is said in connection with the <i>Tamid</i> overrides the Sabbath, so 'Its appointed time' which is said in connection with the Passover overrides the Sabbath. Furthermore it follows a <i>minori (kal v'chomer)</i> if the <i>Tamid</i>, [the omission of] which is not punished by <i>kareth</i>, overrides</p>	<p>פעם אחת חל ארבעה עשר להיות בשבת שאלו את הלל הזקן פסח מהו שידחה את השבת אמ' להם וכי פסח אחד יש לנו בשנה שדוחה את השבת הרבה משלש מאות פסחים יש לנו בשנה ודוחין את השבת חברו עליו כל העזרה אמ' להם תמיד קרבן צבור ופסח קרבן צבור מה תמיד קרבן צבור ודוחה את השבת אף פסח קרבן צבור דוחה את השבת דבר אחר נאמר בתמיד מועדו ונאמ' בפסח מועדו מה תמיד שנאמ' בו מועדו דוחה את השבת אף פסח שני בו מועדו דוחה את השבת ועוד קל וחומר ומה תמיד שאין חייבין עליו כרת דוחה את השבת פסח שחייבין</p>

<p>the Sabbath, then the Passover,[neglect of] which is punished by <i>kareth</i>, is it not logical that it overrides the Sabbath! Furthermore, thus I have received a tradition from my teachers, that the Passover overrides the Sabbath... They said to him: What will happen with the people as they have not brought their knives and sacrifices to the Temple? He said: Leave them be, the Holy Spirit is upon them, if they are not Prophets, they are the sons of Prophets! What did Israel do at that hour? One whose Passover was a lamb stuck it [the knife] in its wool; he whose Passover was a goat tied it between its horns. And they brought their knives and sacrifices to the Temple and slaughtered their Passover offering. On that same day, Hillel was appointed Nasi (Patriarch) and he taught them the Laws of Passover.</p>	<p>עליו כרת אינו דין שידחה את השבת ועוד מקובלני מרבותי שפסח דוחה את השבת ולא פסח ראשון אלא פסח שני ולא פסח צבור אלא פסח יחיד אמרו לו מה יהא על העם שלא הביאו סכינין ופסחין למקדש אמ' להם הניחו להם רוח הקדש עליהם אם אין נביאין הן בני נביאין הן מה עשו ישראל באותה שעה מי שפסחו טלה טמנו בצמרו גדי קשרו בין קרניו והביאו סכינין ופסחים למקדש ושחטו את פסחיהן בו ביום מינו את הלל נשיא והיה מורה להם בהלכות פסח</p>
--	---

<p>Babylonian Talmud - Pesachim 66a-b</p>	<p>תלמוד בבלי – מסכת פסחים דף סו עמוד א – עמוד ב</p>
<p>Our Rabbis taught: This Halakhah was hidden from [i.e., forgotten by] the Bene Batayra. On one occasion the fourteenth [of Nisan] fell on the Sabbath, [and] they forgot and did not know whether the Passover overrides the Sabbath or not. Said they, 'Is there any man who knows whether the Passover overrides the Sabbath or not?' They were told, 'There is a certain man who has come up from Babylonia, Hillel the Babylonian by name, who served the two greatest men of the time, Shmaya and Abtalyon, and he knows whether the Passover overrides the Sabbath or not [Thereupon] they summoned him [and] said to him, 'Do you know whether the Passover overrides the Sabbath or not?' 'Have we then [only] one Passover during the year which overrides the Sabbath?' replied he to them, 'Surely we have many more than two hundred Passovers during the year which override the Sabbath! Said they to him, 'How do you know it?' He answered them, 'In its appointed time' is stated in connection with the Passover, and 'In its appointed time' is stated in connection with the Tamid; just as 'its appointed time' which is said in connection with the Tamid overrides the Sabbath, so 'its appointed time' which is said in connection with the Passover overrides the Sabbath. Moreover, it follows a <i>minori (kal v'chomer)</i>, if the Tamid, [the omission of] which is not punished by <i>kareth</i>, overrides the Sabbath, then the Passover, [neglect of] which is punished by <i>kareth</i>, is it</p>	<p>תנו רבנן: הלכה זו נתעלמה מבני בתירא. פעם אחת חל ארבעה עשר להיות בשבת, שכחו ולא ידעו אם פסח דוחה את השבת אם לאו. אמרו: כלום יש אדם שיודע אם פסח דוחה את השבת אם לאו? אמרו להם: אדם אחד יש שעלה מבבל, והלל הבבלי שמו, ששימש שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון ויודע אם פסח דוחה את השבת אם לאו. שלחו וקראו לו. אמרו לו: כלום אתה יודע אם הפסח דוחה את השבת אם לאו? אמר להם: וכי פסח אחד יש לנו בשנה שדוחה את השבת? והלא הרבה יותר ממאתים פסחים יש לנו בשנה שדוחין את השבת. אמרו לו: מנין לך? אמר להם: נאמר "מועדו" בפסח ונאמר (במדבר כח) "מועדו" בתמיד. מה מועדו האמור בתמיד - דוחה את השבת אף מועדו האמור בפסח - דוחה את השבת. ועוד, קל וחומר הוא: ומה תמיד שאין ענוש כרת דוחה את השבת, פסח שענוש כרת - אינו דין שדוחה את השבת.</p>

<p>not logical that it overrides the Sabbath! They immediately set him at their head and appointed him Nasi [Patriarch] over them, and he was sitting and lecturing the whole day on the laws of Passover.</p> <p>He began rebuking them with words. Said he to them, 'What caused it for you that I should come up from Babylonia to be a Nasi over you? It was your indolence, because you did not serve the two greatest men of the time, Shmaya and Abtalyon.' Said they to him, 'Master, what if a man forgot and did not bring a knife on the eve of the Sabbath?' 'I have heard this law,' he answered, 'but have forgotten it. But leave it to Israel: if they are not prophets, yet they are the children of prophets!' On the morrow, he whose Passover was a lamb stuck it [the knife] in its wool; he whose Passover was a goat stuck it between its horns. He saw the incident and recollected the h the mouth[s] of Shemaiah and Abtalyon.'</p>	<p>מיד הושיבוהו בראש ומינוהו נשיא עליהם, והיה דורש כל היום כולו בהלכות הפסח. התחיל מקנטרן בדברים, אמר להן: מי גרם לכם שאעלה מבבל ואהיה נשיא עליכם - עצלות שהיתה בכם, שלא שמתם שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון. אמרו לו: רבי, שכח ולא הביא סכין מערב שבת מהו? אמר להן: הלכה זו שמעתי ושכחתי. אלא, הנח להן לישראל אם אין נביאים הן - בני נביאים הן. למחר, מי שפסחו טלה - תוחבו בצמרו, מי שפסחו גדי - תוחבו בין קרניו. ראה מעשה ונוכח הלכה, ואמר: כך מקובלני מפי שמעיה ואבטליון.</p>
---	---

<p>Jerusalem Talmud - Pesachim 6:1</p>	<p>תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת פסחים - פרק ו הלכה א</p>
<p>This halacha was hidden from the Elders of Bathyra- on one occasion the fourteenth [of Nisan] fell on the Sabbath, [and] they forgot and did not know whether the Passover overrides the Sabbath or not. They said: There is a Babylonian here, Hillel is his name, who served Shmaya and Abtalyon- he knows whether the Passover overrides the Sabbath or not. Perhaps there is hope from him! They sent for him and said: Have you ever heard whether the Passover overrides the Sabbath or not? He said to them: Have we then [only] one Passover during the year which overrides the Sabbath? Surely we have many Passovers during the year which override the Sabbath! They said to him: We have already said that perhaps hope might lie with you!</p> <p>He began expounding to them through a <i>minori</i> (<i>kal v'chomer</i>), through analogy (<i>hekeshe</i>) and through common words (<i>gezeira shava</i>). From analogy- The <i>Tamid</i> is a communal sacrifice and the Passover is a communal sacrifice, just as the communal sacrifice of the <i>Tamid</i> overrides the Sabbath so too the communal sacrifice of Passover should override the Sabbath! From <i>kal v'chomer</i>- if the <i>Tamid</i>, [the omission of] which is not punished by <i>kareth</i>, overrides the Sabbath, then the Passover, [neglect of] which is punished by <i>kareth</i>, is it not logical that it</p>	<p>זו הלכה נעלמה מזקני בתירה פעם אחת חל ארבעה עשר להיות שבת ולא היו יודעין אם פסח דוחה את השב' אם לאו. אמרו יש כאן בבלי אחד והלל שמו ששימש את שמעיה ואבטליון יודע אם פסח דוחה את השבת אם לאו. איפשר שיש ממנו תוחלת. שלחו וקראו לו אמרו לו שמעת מימך כשחל י"ד להיות בשבת אם דוחה את השבת אם לאו. אמר להן וכי אין לנו אלא פסח אחד בלבד דוחה את השבת בכל שנה והלא כמה פסחים ידחו את השבת בכל שנה. אמרו לו כבר אמרנו שיש עמך תוחלת. התחיל דרוש להן מהיקש ומקל וחומר ומגזירה שוה. מהיקש הואיל ותמיד קרבן ציבור ופסח קרבן ציבור. מה תמיד קרבן ציבור דוחה שבת אף פסח קרבן ציבור דוחה את השבת. מקל וחומר מה אם תמיד שאין מחייבין על עשייתו כרת דוחה את השבת פסח שחייבין על עשייתו כרת אינו דין שידחה את השבת. מגזירה שוה נאמר בתמיד [במדבר כח ב] "במועדו" ונאמר בפסח [שם ט ב] "במועדו" מה תמיד שנאמר בו</p>

overrides the Sabbath! From *gezeira shava*-, 'In its appointed time' is stated in connection with the Passover, and 'In its appointed time' is stated in connection with the Tamid; just as 'Its appointed time' which is said in connection with the Tamid overrides the Sabbath, so 'Its appointed time' which is said in connection with the Passover overrides the Sabbath. They said to him: We already knew [better than to think] that hope would come from a Babylonian! No! The *hekesh* you stated may be refuted, the *kal v'chomer* you stated may be refuted and [as for the] the *gezeira shava*- no man may reason a *gezeira shava* on his own accord! Rabbi Yose bar Rabbi Bun said in the name of Rabbi Abba bar Memel- if one comes to rule a *gezeira shava* on one's own accord one may conclude that a *sheretz* imparts impurity in a tent!...

Rabbi Yose bar Rabbi Bun said in the name of Rabbi Abba bar Memel- One rules a *gezeira shava* only to support one's traditions and not to refute one's traditions. Rabbi Yose bar Rabbi Bun said in the name of Rabbi Abba bar Memel- one may rule a *kal v'chomer* on one's own initiative but not a *gezeira shava*, therefore one may refute a *kal v'chomer* but not a *gezeira shava*. Although he sat and expounded the entire day, they did not accept this from him until he said: May it come unto me! So I have heard from Shmaya and Abtalyon!

Upon hearing this they rose and appointed him Nasi over them. Once they appointed him, he began rebuking them with words. Said he to them, 'What caused you to need this Babylonian? Is it not because you did not serve the two greatest men of the time, Shmaya and Abtalyon who sat amongst you? Said they to him, 'Master, what shall the people do if they did not bring a knife [on the eve of the Sabbath?]' He said to them: 'I have heard this law, but have forgotten it. But leave it to Israel: if they are not prophets, yet they are the children of prophets!' Immediately, he whose Passover was a lamb stuck it [the knife] in its wool; he whose Passover was a goat stuck it between its horns. In this manner their Passover sacrifices brought the knives with them. He saw the incident and recollected the Halakhah and said, 'Thus indeed was the tradition I heard from Shmaya and Abtalyon.'

במועדו דוחה את השבת אף פסח שנאמר בו במועדו דוחה את השבת. אמרו לו כבר אמרנו אם יש תוחלת מבבלי. היקש שאמר' יש לו תשובה. לא אם אמרת בתמיד שכן יש לו קיצבה תאמר בפסח שאין לו קיצבה. ק"ו שאמרת יש לו תשובה לא אם אמרת בתמיד שהוא קדשי קדשים תאמר בפסח שהוא קדשים קלין. גזירה שוה שאמרת שאין אדם דן גזירה שוה מעצמו. רבי יוסי בר רבי בון אמר בשם ר' אבא בר ממל אם בא אדם לדון אחר גזירה שוה מעצמו עושה את השרץ מטמא באהל. ואת המת מטמא בכעדשה דו דרש [ויקרא יא לב] בגד עור [במדבר לא כ] בגד עור לגזירה שוה. כך אם יהיה השרץ בידו של אדם אפילו טובל במי שילוח או במי בראש"י אין לו טהרה עולמית השליכו מידו מיד הוא טהור. ר' יוסה בי רבי בון בשם רבי בא בר ממל אדם דן גזירה שוה לקיים תלמודו ואין אדם דן גז"ש לבטל תלמודו. רבי יוסי בי רבי בון בשם ר' בא בר ממל אדם דן ק"ו לעצמו ואין אדם דן גזרה שוה לעצמו לפיכך משיבין מק"ו ואין מושיבין מגזרה שוה. אף על פי שהיה יושב ודורש להן כל היום לא קיבלו ממנו עד שאמר להן יבוא עלי כך שמעתי משמעיה ואבטליון כיון ששמעו ממנו כן עמדו ומינו אותו נשיא עליהן. כיון שמינו אותו נשיא עליהן התחיל מקנתרן בדברים ואומר מי גרם לכם לצרך לבבלי הזה לא על שלא שימשתם לשני גדולי עולם לשמעיה ואבטליון שהיו יושבין אצלכם כיון שקינתרם בדברים נעלמה הלכה ממנו. אמרו לו מה לעשות לעם ולא הביאו סכיניהם אמר להן הלכה זו שמעתי ושכחתי אלא הניחו לישראל אם אינן נביאים בני נביאים הן. מיד כל מי שהיה פסחו טלה היה תוחבה בגיזתו גדי היה קושרה בין קרניו נמצאו פסחיהן מביאין סכיניהם עמהן כיון שראה את המעשה נזכר את הלכה אמר כך שמעתי משמעיה ואבטליון.

אורות התורה – פרק ג

כשהלב בריא, מתפשט בחזק פח הלחץ, זרם הדם בכל העורקים והרחוקים, וכשהשכל חזק להבין יסודה של תורה וכלליה, ואיך פרטיה הרבים מתחברים מתוך כללה, ההשקפה נעשית בהירה ומקפת, ובאה אהבה רבה ורגשי כבוד והדרת קדשה לכל דבר ודקדוק קל שבתורה.....

בחכמות וידיעות העולם במציאות המוחש הננו רואים, שנכון לאמר עם "מה גדלו מעשיך ד"י גם כן ברב השתוממות "מה קטנו מעשיך ד"י". כלומר כשם שהננו מתמלאים פלא על גדל המאורות, על המרחבים הגדולים, המלאים כוכבי שחק נפלאים, והפחות הטבעיים האדירים, כן הננו מתפלאים בהסתכלותנו לעמק היצירה בקטנותה, בפרטי האברים של בעלי חיים היותר קטנים, ודקות החמרים ודיקנות הכחות שבמקומות היותר רחוקים, ועל ידי הדיעה השלמה של שני הקצוות, של הגדל והקטן, יתמלא ציור המציאות בלבן של אדם על מתכנתו. וכן הוא גם בהתורה. כללות ההשגות העליונות שבה, בדעות הכלליות ובארוחות הצדק העליונים והחכמות הרוחניות הנעלות, הם מראים לאדם עולם מלא של גדלה, של משגים כוללים שהם ככוכבי שחק. אבל דוקא מצד ההתרוקמות הזאת צריך האדם לדון, שכשם שימצא רכוש גדול בכללים הגדולים, כן ימצא גם כן תלי תלים של המון חדשות ונצורות על כל קוץ וקוץ, בכל פרטי פרטיה של תורה, שההגבלות המדיקות וההתרחבות המתגלגלות בכל ענף וענף, ההולף ומתפצל לעליו ויונקותיו, אין להן שיעור. ואז אפלו כשיהיה הרבה נוטה לגדלת הדעת במרחבי הכללים ינעם לו לעסק בתורה לשמה בדיוקי פרטי הפרטים, ויעלה בידו בחוברת דבר גדול ודבר קטן "דבר גדול מעשה מרובה ודבר קטן היות דאביי ורבא".

Orot HaTorah – Chapter 3

When the heart is healthy, the strength of its pressure causes the flow of blood to reach all distant and narrow arteries, and when the mind is strong enough to understand the foundation of the Torah and its general truths, and how all of its many details are necessitated from its principles, the vision becomes clear and coherent, and great love and feelings of respect and glorious holiness relate to every matter and small detail in the Torah.

In the wisdom and knowledge of the physical world we see that it is true to say, along with "How great are Your works, O Lord!", also with great wonder "How small are Your works, O Lord!" That is to say, just as we are filled with wonder over the great luminaries, the wide spaces filled with wondrous stars, and the powerful natural forces, so we wonder as we gaze at the depth of creation in its smallness - in the details of the limbs of the smallest creatures, the delicacy of the material and the precision of forces in distant locations. By complete awareness of both extremes, the large and the small, the image of reality is set in one's heart properly. And so it is with the Torah. It's sublime and lofty perceptions, its principles of justice and truth and its transcendent spiritual wisdom demonstrate a world of greatness, of all embracing concepts that are like celestial stars. However, it is from these heights that one should conclude that just as he has found great wealth in the grand principles, so too he will find heaps and heaps of new and hidden treasures in every smallest detail of the Torah, in the specific restrictions and the expansions born in each area that continue and split into branches and leaves infinitely. Then, even if he is greatly inclined to the grandness of knowledge of expansive principles he will find it pleasant to study the Torah in its precise small details, and he will be successful in connecting the large matters and the small.

שם פרק יג - וזהב הארץ ההיא טוב, אין תורה כתורת ארץ ישראל" (מדרש רבה). בכל דור היינו צריכים לחבב הרבה תורת ארץ ישראל. וביותר אנו צריכים לזה בדורנו, דור הנבילה והתחיה, בן הזמן של האפלה והאורה, היאוש והגבורה. בשבילו אנו צריכים סם חיים דוקא מתורת ארץ ישראל. אנו צריכים להראות לו את האמת והבהירות שיש באוצרנו האלהי, בדעותיה והגיונותיה של תורת אמת, ואת היפה והנשגב, הנעם וההוד שיש במצותיה המעשיות, ובתיאור הליכות החיים כולם שעל פיה ובתוכה, כמה היא תורת אמת ותורת חיים גם יחד, - לזה צריכים אנחנו לטעום ולהטעים טעמה של תורה מעומקה ויסודה, וזה לא אפשר לחוש, להשיג ולהרגיש, כי אם בארץ ישראל. כל מה שהוא שגור ביחש של תורת חוץ לארץ במובן הפרטי, עולה הוא בערך תורת ארץ ישראל למובן כללי. תורת חוץ לארץ עוסקת בתקון הנפש הפרטית, בדאגתה לחומריותה ורוחניותה, לזיכוכה והתעלותה בחיי שעה וחיי עולם. אבל רק בתור נפש פרטית. לא כן תורת ארץ ישראל. היא דואגת תמיד בעד הכלל, בעד כללות נשמת האומה כולה. הפרטים הנם מתכנסים בקרבה בכללה, הם מתעלים בעילויה, מתעטרים בעטרתה..... ובוזה יש הבדל בין אוירא דארץ ישראל, שיכולה רוח הקודש להשפיע גם על תוכן ההלכות, ובחוץ לארץ רוח הקודש מתפשטת בגלוי רק על האגדות, וההלכות נדונות על פי השכל האנושי. "במחשכים הושיבני, זה תלמודה של בבל".

Ibid – Chapter 13

“‘And the gold of that land was good’—this teaches that there is no Torah like the Torah of the land of Israel” (Bereishit Rabbah 16:7). In every generation, it is fitting to have great love for the Torah of the land of Israel. This is particularly true for our generation, this generation of degeneration and renewal, this time of darkness and of light, of despair and valor. We must give this generation the life-giving medicine of the Torah of the Land of Israel. We must show them the truth and clarity found within our Godly treasure, in the ideas and insights of the true Torah, in the beauty and exalted nature of its *mitzvot*, and in its overall view of life, by which it is revealed the extent to which it is a Torah of Truth and of Life, together. For this we must completely experience the Torah- its depth and its breadth- and more, transfer that experience to others, and this is possible to sense, to comprehend and to feel only in the Land of Israel. Our generation is ready. It must be influenced by ideas that have a fresh life and greatness. Shriveled, small matters can no longer capture its heart. Its communal nature has grown exceedingly. We must give everything to this generation in an inclusive fashion: a stream of the flow of life of the entire nation. This brings us to the essential difference between the Torah of the land of Israel and the Torah of *chutz la'aretz* (outside the land of Israel). Whatever is small and individual when viewed from the perspective of the Torah of *chutz la'aretz* becomes great and inclusive as soon as it draws to itself the atmosphere of the Land of Israel. The Torah of *chutz la'aretz* is only aware of how to care for the individual, for his spiritual and physical completion, his temporal as well as eternal condition. But the Torah of the Land of Israel is concerned with the totality, with the nation: with its soul and energy, its body and spirit, its total present, its total future, and the living imprint of its past—simultaneously. All details enter it and are subsumed in its exalted state. This is the inner renewal, deep and broad, of the Torah of the Land of Israel..... And in this there is a distinction between the atmosphere of the Land of Israel, where the Holy Spirit may affect the content of *Halakhot* as well, whereas in *chutz la'aretz* the Holy Spirit extends tangibly only onto the *Aggadot*, and the *Halakhot* are perceived through human reason. "He hath made me to dwell in dark places" This, said R. Jeremiah, refers to the Babylonian Talmud."